

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akbaba

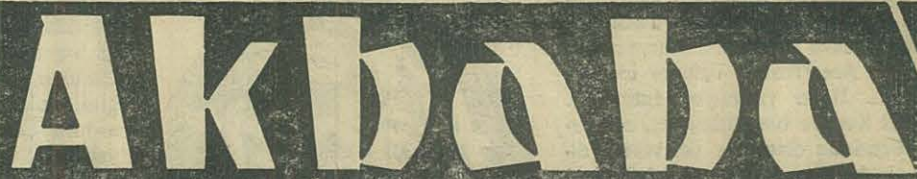
Sizin için de bir Beymen var.

Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

"Seçkinlerin giyimi"

9 Temmuz 1975 * Fiyatı: 250 Krs.

AKIL AKIL...

— «Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak!..»

Her işin içinden patlıcan çıkma.

Refik ERDURAN

— Alooo... Alooo Türkiye mi?... Alooo Ankara... Ankara... Hah sesi mi duyuyor musunuz? Tamam... Şimdi bakın kardeşim, durumumuz çok iyi Amerika'da. Tutuyor bizi tutuyor... Hayır yutmuyor, tutuyor... Şimdi Kongre bizi tutmuyor, ambargo üzerinde direniyor ya, varsın dirensin hiç önemli değil, bizi Başkan Ford tutuyor... Yok kardeşim, Ford yutmuyor... Tutuyor, tutuyor... Bizi hem öyle çok tutuyor ki, bugün burada çıkan gazeteleri görsen, hep-sinde Başkan Ford'un demeci... Çatmış... Hayır atmış değil, çatmış çatmış, Kongre'ye çatmış. Demiş ki, Kongre'nin dostumuz ve müttefikimiz Türkiye'ye yardım kesmesi akıl alacak birşey değildir. Ben kendi girişimlerle, yliyışimle değil, gırlışim girişim, işte girişimlerle bu konuya en yakın zamanda çare bulacağım diyor. Ne edeceğim, ne yapacağım buna çare bulacağım, gerçek dost ve müttefikimizin yanında olacağım, diyor... Süleyman'a selâm söyle.

— Alooo... Alooo... Türkiye mi? Alooo Ankara... Ankara... Hah sesi mi duyuyor musunuz? İyi iyi... Şimdi bakın kardeşim, Kongre ve Ford bizi tutmuyor amma, hiç önemli değil. Ne nemi be kardeşim, önem önem, önemli değil... Bizi Kısıncır tutuyor... Vallahi billâhi tutuyor. Bilirsiniz Kısıncır öyle bir adamdır ki tuttuğunu bırakmaz... Ne mi yapar? Canım şey yapar işte, burada Amerika'da dışişleri bakanının başkan kadar önemi vardır. Çünkü ülkenin dış politikasını dışişleri bakanlığı ayarlar. Kayarlar değil, ayarlar... Ortadoğu'da durum şöyle olacak dedi miydi hemen kabul etmek zorundalar... Siz bugünkü gazeteleri göreceksiniz, bakın bakın birinin sol altında şöyle bir yazı var... Diyor ki Kısıncır, Türkiye'siz NATO düşünülemez. Ayrıca Türkiye NATO üyesi olduğu kadar, bizim de kaç yıllık dostumuz ve müttefikimizdir. Ben bu işleri süt liman ederim diyor... Değil be kardeşim süt tozu falan gönderdikleri yok, süt liman ederim diyor... Ne altıncı filosu be kardeşim,

şim, süt liman süt... Ben diyor, Türkiye'den yanayım, diyor... Kısıncır bizden yana olduktan sonra hiç korkmayalım, çok yakında silâh ambargosu kalkar... Yatar değil, kalkar kalkar... Necmettin ağabeye selâm söyle.

— Alooo... Alooo... Türkiye mi? Alooo Ankara... Atına çık aradan... Alooo Ankara... Ankara... Hah... Şimdi bakın kardeşim, bizi burada Kongre tutmuyor, Başkan Ford tutmuyor, Kısıncır tutmuyor ya, hiç önemi yok... Geldi geldi, Makambır geldi. Geldi ya Allahu var adam bizi çok tutuyor... Yahu bu ne Türk sevgisi be?... Adam bir bavul belgeyle gelmiş... Sabah Başkan Ford'la görüştü, öğleden sonra Kısıncır'le görüştü, öpüştü değil be kardeşim,

nerden bileyim, belki İçerde öpüşmüşlerdir... Şimdi bu görüşmeden çıktıktan sonra adam merhaba dedi bana, ben sizi tutuyorum, dedi. Elimden geleni ardıma koymayacağım, yok kardeşim yanlış anladın, ardıma ardıma, işte ardıma koymayacağım, dedi, ambargoyu kaldırtacağım, dedi... Varsın onlar sizi tutmasınlar, ben tutuyorum ya, dostumuz ve müttefikimiz Türkiye buna baksın, dedi. Yarın bir de makale yazacakmış buradaki gazeteye... Şiir değil be kardeşim, makale makale... Şeye selâm söyle, Turan us-taya selâm söyle...

— Alooo... Alooo... Türkiye mi?... Alooo Ankara... Kıbrıs sen çık aradan... Alooo Ankara... Ankara... Hah... Şimdi bakın kardeşim, bizi ne Kongre, ne Başkan Ford, ne Kısıncır, ne Makambır tutmuyorlar ya, şey tutuyor, birinci kâtip tutuyor... Ne hal kâtibi yahu, elçilik kâtibi, büyükelçilik... İşte o geldi buraya, sizi ben çok tutuyorum, dedi. Ufak tefek birkaç işim var, onların yanı sıra sizin bu işi de göreceğim, dedi... Nasıl olur da Kongre size silâh vermeme kararı alabilirmiş, dedi... Kaç yıllık dost ve müttefiksiniz dedi... İkili anlaşmalar, yok be kardeşim şapşallaşmalar değil, anlaşmalar, anlaşma anlaşma, şapşal da nereden çıktı, işte diyor ki, bu ikili anlaşmaları herşeyden önce düşün-

mek gerekli diyor... Adam gerçekten Türk dostu, zamanı olursa buradaki gazeteyle bu konuda bir de küçük fıkra yazacak, bizim haklı olduğumuzu anlatacakmış... Ha unutma, Alparslan'a selâm söyle...

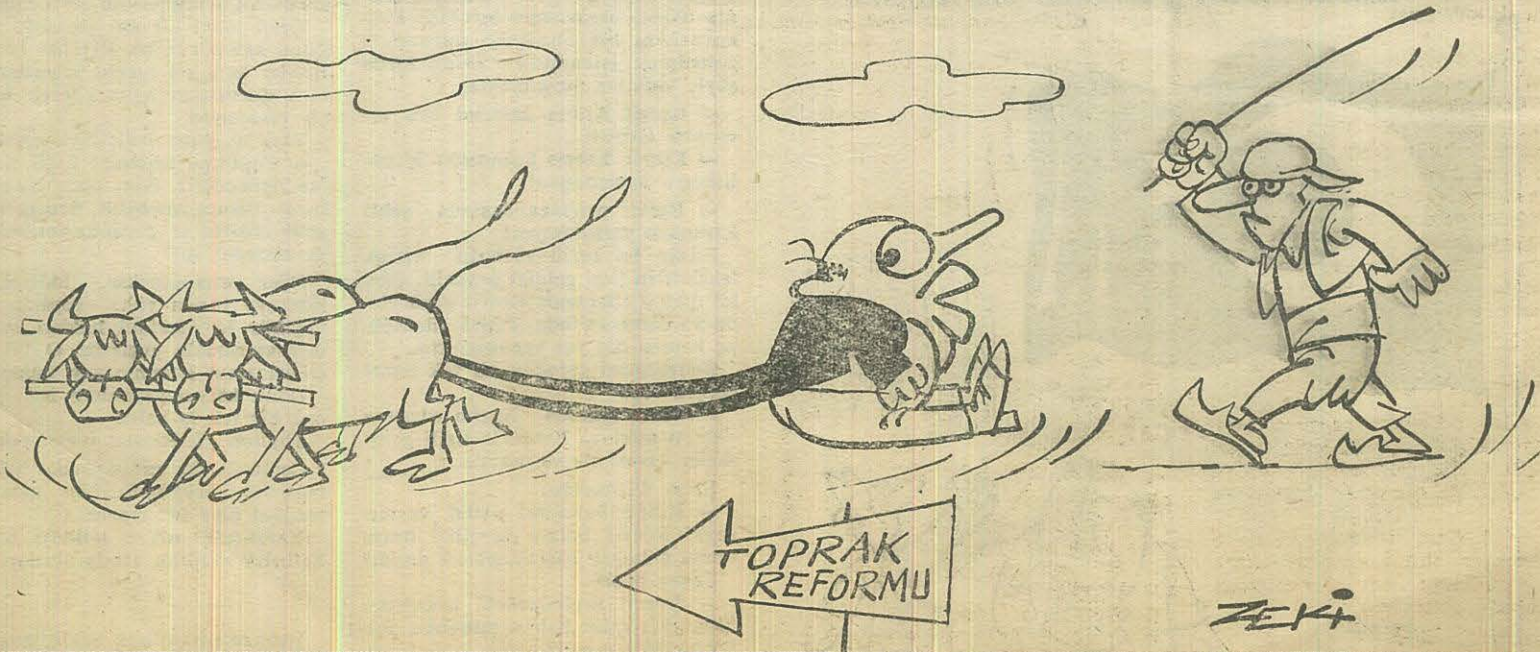
— Alooo Alooo... Alo Türkiye... Alo Türkiye... Türkiye Türkiye... Yahu ne biçim iş çıkamaz oldu be... Alooo Türkiye... Santral Türkiye'yi bağladınız mı? E kardeşim çıkmıyor... Alooo Türkiye Türkiye... Hah Ankara Ankara... Bakın şimdi kardeşim, bizi kâtip matip tutmuyor artık ya, buraya büyükelçilikteki sekreter kız geldi, Ketî... Ketî Ketî... Yahu ne kedisi, Ketî Ketî... Van nereden çıktı yahu, kedi değil, Ketî... Ketî bu kız, pardon kadın kadın... Ne kedinin kadın olması yahu, Ketî ,yâni elçiliğin sekreteri... Hah işte o geldi buraya, yıllık izin evet evet... Buldum onu, diyor ki kız, Türkler haklı, ben Türkleri tutuyorum diyor... Vâni demem o ki, hiç önemli değil, sekreter kız bizi tutuktan sonra, değil mi ya?... Ha unutma, İhsan'a ve Sabri'ye selâm söyle...

— Alooo Amerika... Alooo Amerika... Amerika... Newyork... Alo Newyork... Hah kardeşim, sen şimdi oradakilere söyle, ama bizzat git Kongre Başkanına da, Başkan Ford'a da, Dışişleri Bakanı Kısıncır'a da, Büyükelçi Mokambır'a da, birinci kâ-tibe de, sekreter kıza da, ister bizi tutsunlar, ister tutmasınlar, Hıdır bizi tutuyor... Hıdır mı kim, Hıdır buradaki Amerikan Büyük Elçiliğinin odacısı... O dedi ki bu sabah, Kongre bu kararı almakta haksızdır, bu işle sonuna kadar uğraşacağım, dedi... Bilin ki ben sizi tutuyorum, dedi... Şimdi Kongre ne yapacakmış görelim bakalım...

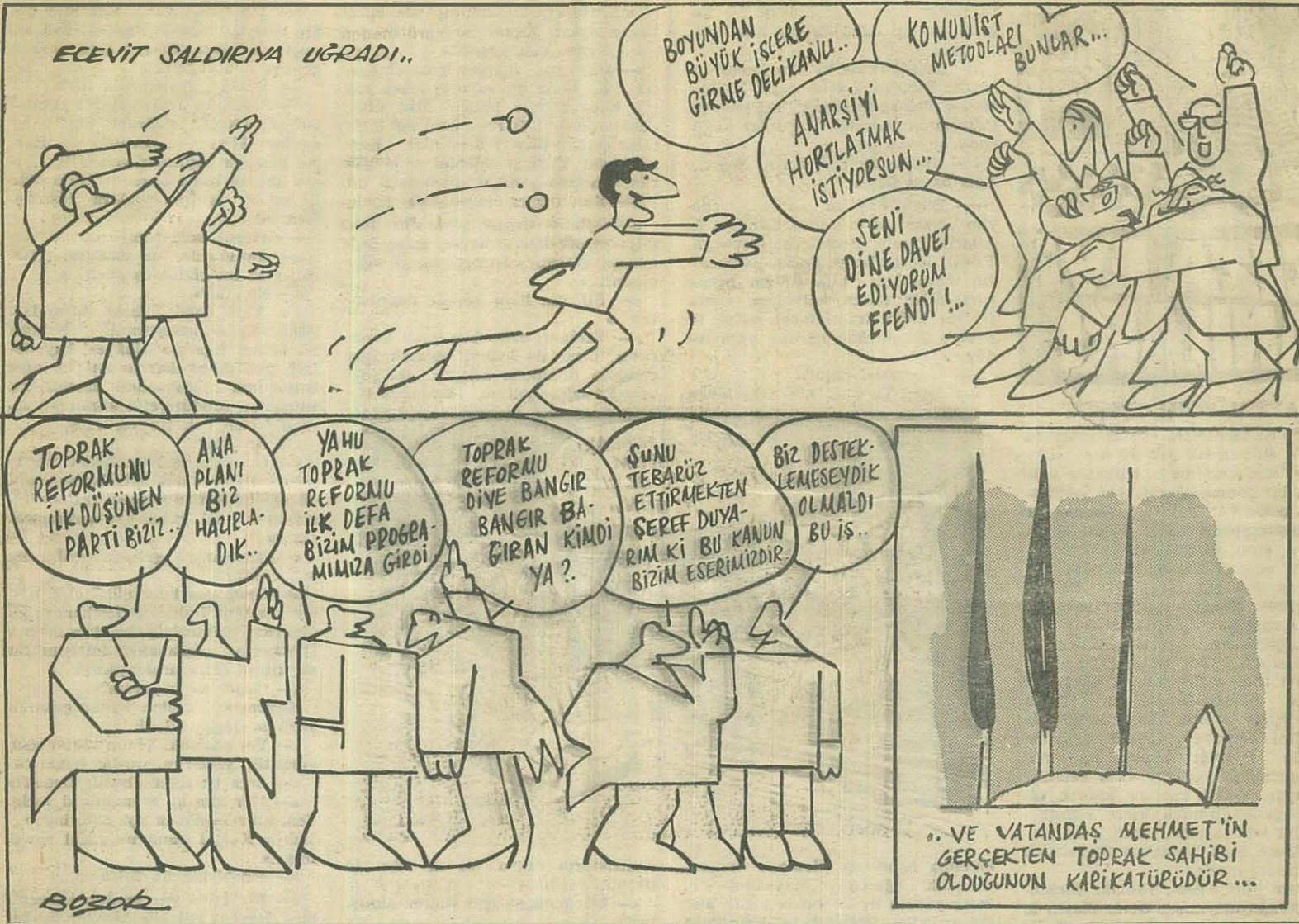
Ha, buradan Ahmet'lerin, Mehmet'lerin, Ali'lerin, Veli'lerin çok çok selâmları var sana...

Muzaffer İZGÜ

— Demirel, «Toprak reformu uygulanacaktır» dedi. —

«Mecburi istikamet!»

PAZARTESİ :

Son olaylar üzerine

Tiyatro salonudur bu. Dileyen topluluk oyununu sergilemekte serbesttir.

Oyun yada oyuncular için ne soruşturma açılmıştır, ne de yasak karar alınmıştır.

Ekip, yasaların güvencesi altında hazırlıklarını tamamlayacak, perdelerini açacaktır. Dileyen, gelip izleyecek; öfkelenen, uygar bir toplum üyesi olduğunun bilincinde bu öfkelerini gizleyecek.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi kişisel tepkiler «Yasa» değildir. Devlet vardır ve devleti devlet yapan Anayasal kuruluşlar vardır sahnelenen oyunu denetleyecek.

Bir siyasal partidir bu. Adı AP de olabilir, CHP de olabilir, MHP, MSP, CGP de, DP de olabilir. Partinin kimliğini ve kişiliğini belirten harfler ne olursa olsun farketmez. Onlar olmasaydı, rejimin adı «Demokrasi» olmazdı. Kendi yurtlarında olmanın verdiği güven ve huzurla ülke topraklarının her karışını gezecekler, halkın yaşamını yakından göreceklər, köy köy, meydan meydan demeçler vereceklerdir. Aynı kılışta Demirel de çıkacaktır, Ecevit de çıkacaktır, Türkeş, Erbakan, Feyzioğlu, Bozbeyle de çıkacaktır. İlle de hepsini dinlemek zorunluğu yoktur. Ama hepsini saygıyla, hoşgörüyle karşılayıp dinleyenlerinin rahatça duyabilmelerini sağlamak için gürültü etmemek zorunluğu vardır.

Bütün bunları bilmezlikten gelip taş, sopaya, silaha uzanırsa ellerimiz; temelden sarsılır koruduğumuz sandığımız devletimiz!

SALI :

Başka çare yok ki

Karadeniz Bölgesini köy köy doluşıp demeçler veren Erbakan, gele-

ALAYLI, KALAYLI VE TARİHİ OLAYLI; ŞARKILI MANİLİ YEMEK TARİFLİ HAFTALIK AKBABA TAKVİMİ

HAFTANIN..

Sopası ince kiraz
Para etmedi niyaz
Harpten çıktık
sanmayın
Söylev dinledik
biraz

Sağı solu süzersin
Olacağı sezersin
Herkes yattıktan
sonra
Bu ülkede gezersin.

HAVA DURUMU

Birden bastıran sıcakların etkisini artırmasıyla kızan kelleler hafta sonuna doğru serinlemeye yüz tutacaktır. Hafta ortalarında bazı bölgeler yağış alacak, yağışlar genellikle taş, sopa, şişe kırıkları şeklinde olacaktır. Sıcak havayla siyasal alanda görülen soğuk savaş nedeniyle yurttaşların parti çevrelerine pek sokulmamaları tavsiye edilir.

..MANİLERİ

El freni tutmadı
Gazlamaktan
bıkonadı
Araba yollu ama
Şoför iyi çıkmadı.

Heyecanlı bir konu
Nasil bitecek sonu
Mutlulukla diyorsan
Babana yuttur onu.

cek yılların gezi planını şöyle sunmuş:

«İleriki yıllarda Karadeniz'e kendi yaptığımız denizaltı ve uçaklarla geleceğiz.»

Başladık düşünmeye!... Öyle ya, onca güzelim yollar dururken Erbakan'ın ne işi var denizde ve havada? Ertesi gün ne görelim? Taş yağıyor karada!

ÇARŞAMBA :

Transfer haberleri

Fenerbahçe'de durum:
«Adil, Yavuz ve Ender boş sözleşmeye imza attı. Transfer bedeli olarak Osman'a kamyon, Alpaslan'a dükkân verildi.»

Galatasaray'da durum:
«Galatasaray sözleşmesi biten 5 futbolcusuna boş mukavele imzalatıldı. Engin amatör olarak kulübünde kaldı.»

Beşiktaş'ta durum:

«Tuğrul, Kahraman, Zekeriya boş mukaveleye imza attı.»

Futbolu, yurt ekonomisinden ayrı düşünemeyiz ki...

Hasret kalkınca paraya, hemen veresiye defteri giriyor arayal

PERŞEMBE :

Şifre mübarek

Hızla gelişen iç olaylar, önemli saydığımız bir dış haberi biraz eskitti ama olsun, haber haberdır.

Hani şu bazı çevrelere göre çok sert, bazılarınca kuruşu olarak nitelendirilen Amerika'ya verdiğimiz nota vardı ya? Verilişinin üstünde bir hafta geçtikten sonra notanın metnini soran gazetecilere ABD Dış İşleri Bakanlığı yetkililerinden biri şu cevabı vermiş:

«Çözmeye çalışıyoruz.»
Boşuna uğraşmayın baylar. Biz içinden çıkmadıktan sonra sayın

Çağlayangil'in dilinden sizde kaç kişi anlar?

CUMA :

Hovardalık öldü mü?

Kendisine sigara vermeyen arkadaşını öldüren adam, cinayet nede-nini soran görevlilere şu cevabı vermiş:

«Ben, icabmdı üç kuruşluk sigara için onbeş liralık mermi harcarım.»

Hovardalığın böylesi de görülmemiştir doğrusu!

A birader, değerinden ne kaybedersin şunun tersini yapsan?

Üç kuruşluk sigarayı tütürüp, on-dört lira doksanyedi kuruşu cebine atsan?

CUMARTESİ :

Gereği var mı?

İşsizlik ve enflasyonun baskısıyla her yıl yüzbinlerce kişinin başka ülkelere göç ettiği Uruguay'da, başkent havaalanına, tasını taramını toplayıp gidenlerden bir grup şöyle bir levha asmış:

«Ülkeyi son terkedecek Uruguay-lı, lütfen ışıkları söndürmeyi unutma!»

İşsizlikse, işsizlik bizde de var. Enflasyonsa, daniskası bizde. Dış ülkelere göç ise, yolunu bulsa kimse kalmıyacak!

Neyse ki, giderayak bir de levha asma işiyle uğraşmayacağız biz...

Dilekne açık kalsa da yanmaz ki elektriğimiziz!

PAZAR :

Anket

Amerika'da on öğrenciden dokuzu, uyuşturucu madde kullanıyormuş.

Neyse ki pek düşkünlüğü yok öğrencilerimizin esrara, afyona, morfine...

Çok çok karşıt gruptan olanları ne rahatsız olursa olsun sokmuyorlar kantine!

Vedat SAYGEL

CEZAEVİ ANILARI

AYEM SORİ NEŞET

CEZAEVİNİN karantinasında anlatılacak çok tip var... Hep-sini anlatmaya kalksam kos-koca bir romana konu olur ve piya-sada çok tutar... Böyle yapmayı bir an düşünmedim değil... Fakat yayın-cılara para kazandıracağımı düşü-nünce vazgeçtim... Karantinaya, ka-ranlığa gözlerim alışır gibi, ruhum da alıştı... Bana bu demir parmak-lıklar ve soğuk duvarlar daha bir an-lamlı görünmeye başladı... Ahbaplık-lar ilerledi... Beş on derken aşağı yukarı tüm mahkûmlarla samimice olduk. Samimice diyorum, insan cezaevinde sapına kadar kimse ile samimi olamıyor. Çünkü herkesin içinde sakladığı ufaklık bir sırı, bir gizli derdi oluyor. Onu kendine ayırıyor. Kendi kendine kaldığı za-man galiba onunla idare ediyor... Bunlar işin kıymalı tarafı... Bu ara-da Ayem Sori Neşet'ten bahsetmek niyetindeyim size...

Ayem Sori Neşet, Yedigâr şilebin-de kumanyacıymış... Gelin olayın iç-yüzünü Neşet'ten dinleyelim... Kafası cezaevi berberinde üç numara ile kesilmiş, yüzü bir kunduza benze-yen, gözleri fildır fildır dönen Neşet'in malın gözü olduğu belli... Son derece zeki ve duruma uyan bir tip. Bir altmış boyunda, yerinde dura-mayan bir tip... Baki'den, Orhan Ve-li'ye kadar bütün şairleri sıralıyor... Cezaevi kültürüne göre biraz değil, adamakıllı yukarda bir tip... Sen Benue mezunuymuş... Babasının ba-basının Salt Halim Paşa olduğunu iddia ediyor... Neşet'in yakın çağla-

ra kadar uzanan şeceresini bir ke-nara bırakıp konuşmasına kulak ve-riyoruz:

«— İnsan, insan olduğun kadar in-sandır üstadım... Kim derdi ki Salt Halim Paşazade Neşet, Sağmalcılar Cezaevinin kasvetli ve gaddar koğu-şuna düşecek...»

«— Gerçekten talihlisizsin Neşet... Ama hayat bu...»

«— Böyle hayatın ede-yim... Sen taaa Jamaika, Kanarya A-daları, Karaip Denizleri, Japonya, Tahiti, Kostarika'yı dolaş, görmedi-ğin memleket, tanımadığın insan, yatmadığın kadın kalmasın, sonra gel bir kelek transistör radyo ve boktan bir dürbün uğruna buralara düş...»

«— Olay nasıl oldu?»
«— Biz Yunanlı bir armatörün

tı sırasında Yunanlının şilebinde Malta'dayken kaptan sukoyverdi...»

«— Neden sukoyverdi?»

«— Dâva şu... Benden uyuz olmuş-lar... Bu herif bir sabotaj falan ya-pıp koca gemiyi batırır filân diye düşünmüşler... Derken beni bir biç-mine getirip Pire'ye bıraktılar... Ben de bizim Yedigâr şilebini orda gö-rünce hemen gemiye atladım...»

«— Kumanyacı olarak mı?»

«— Öyle de sayılır, şöyle de... Ge-miye girdik işte... Neyse, gemi bizi buraya getirdi... Kuruçesme'yi bilir misin?»

«— Bilirim, hani kömür depoları var...»

«— Tamam, orda ben gece bastı-rınca, biraz da kafayı bulmak için geminin filikasına atlayıp iki şişe şarapla sahile çıktım. Yanımda bir

Panama bandıralı şileimde kuman-yacıydık ağbıçım... Maksadım şir-kette yüzbin dolar kadar kalan ala-cağımı alıp, Hollanda'ya Natali'nin yanına dönmektir...

«— Natali de kim?»

«— Karım... Hollanda'da şahane bir evim, bir arabam var...»

«— Yaaa!...»

«— Yaa deme üstad... Sanki inan-mamış gibi yaparsan tek kelime ala-mazsın ağzımdan...»

«— Ben sorgu yargıcı mıyım senin ağzından lâf alacağım?»

«— Belli olmaz. Kimseye güvenim yok... Neyse blz tam Kıbrıs harekâ-

transistör radyo, bir de sıkı bir dürbün vardı...»

«— Dürbünü ne için yanına almış-tın?»

«— Yargıç da bunu sordu... AL-mıştım, çünkü bende birazcık rönt-gencilik var da üstadım, tepedeki evlerin içindeki vaziyetleri toparla-mak niyetiyle çalışırken, birden iki bekçi bastırdı...»

«— Neden bastırıyorlar?»

«— Gemiden biri çivi koymuş. Gü-ya ben o radyoyla dürbünü mektep edeceğimmiş... Kaçakçılıktan bizi posta edip müdüriyete getirdiler...»

«— Geminin kaptanını çağırt. Şa-hidin yok mu?»

«— Yok, yada var... Mesele o de-ğil, ben bu malları Japonya'dan al-mışım... Sonra filikaya binip tekrar gemiye döneceğim...»

«— Bunları söylemedin mi?»

«— Söyledim ama, polisler yutmu-yorlar. (Neşet, doğruyu söyle, bu malları kime satacaktın?) diyorlar. Ne numara yaptımsa yemediler... İ-şin kötüsü daha önce de Sirkeci'de böyle bir iş için oralara düşmüş-tüm...»

«— Haaa.. seni tanıyorlar...»

«— Tanımazlar mı üstadım... Be-raber az mı günümüz geçti...»

«— Ne gibi?»

«— Yâni daha önceki durumlar-dan... Neyse karıştırmı... Baktım ki, benim Japonya hikâyesi bayatla-mış, ben de avukatımı isterim diye tutturdum... Maksadım zaman ka-zanmak... Müdüriyette kazanılan za-man bazen çok işe yarar...»

«— Ne gibi?»

«— O sırada daha netameli bir iş gelir... Polisler ona dalarlar ve senin dâvanı unuturlar... Tabii tezleke tu-tulduysa işi gargaraya getiremez-sin...»

«— Gargaraya getirebilseydin ne yapacaktın?»

«— Orası ana baba günü oldu mu, bir pundunu bulup, abdesthaneye gi-diyorum dümeniyle bir kırdın mı, sıyirtirsin... Kalabahça karıştın mı da kimse artık araklayamaz...»

«— Sonra ne yaparsın?»

Sigarasını dibine kadar çekerek yüzüne doğru üfledi:

«— Yol mu yok, benim saklanacak garantili yerlerim vardır üstad...»

«— Ama bu sefer olmadı demek?»

«— Her kim ki, memnun ki yerin-den, bilirsin dönen yok seferinden... Yahya Kemal bunu ne güzel söyle-miş...»

«— Edebiyata da aşinasın...»

«— Bir aşına yüz aradım bahçem, de... Heyhat gül bile bigüzar bazanı şebnemde... Gözlerimiz gördüğün-kadar aşınayız üstadım... Bu zamanda bir hiç olmakla berşey olmak ara-sında en ufak bir fark var mı, so-rarım size?»

«— Bosveeer, insan cezaevinde bl-le teselli bulur... Bak sen gerçekten kumanyacı olacak yerde şair olacak adammışın...»

Bu lâflarımla gururlandı Neşet... Sağ ayağını değiştirip, sol ayağını altına aldı:

«— Bekleyen sarı saçlı, mavi gözlü bir sevgilim olmasa... Şimdi kendi elleriyle viskimi hazırlamıştır... Ne-şo gelecek ve beni kollarına alacak diye sabırsızlanıyordur... Zaaart, bir araba sesi... Pencereye koşar... (A-yem Sori may darlink) der ve du-daklarını dudaklarına yapıştırır...»

«— Gene kavuşursun... Bir radyo ve bir dürbün için adamı fazla ya-tırmazlar...»

«— Oyle olsa iyi üstad. İki de te-levizyon işi var...»

«— Onlar da mı kaçak dâvasına giriyor?»

Neşet başını salladı, Kafasını ka-şdı:

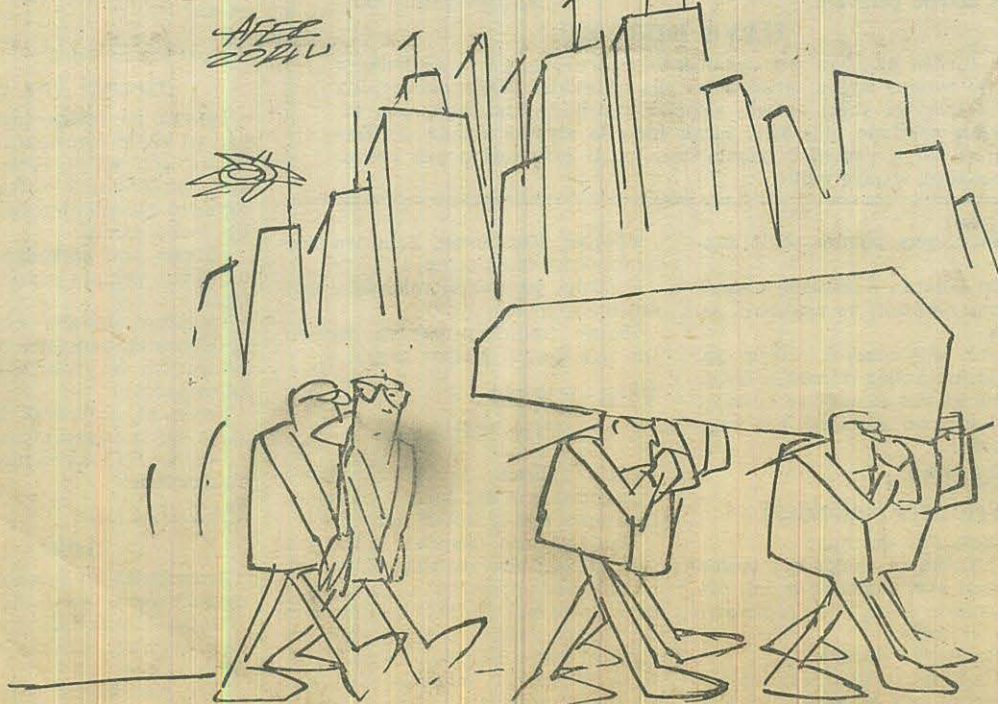
«— Yes sör, dedi... Tanrı kralıçeyi korusun...»

Gülümsedim... Bu hafayı yarı ü-şütmüş numarası yapan Neşet'i sev-miştim... Belki paşazadeliği de pa-lavraydı... belki kumanyacılığı da... belki Hollanda'daki karısı da... Fa-kat Neşet bunları hayâl ederek ya-şıyordu.

«— Neden hayâl ediyorsun? Ger-çeğe dönsene.» demek yanlış olurdu. Çünkü cezaevinde hayâl etmek şart-tı. Yaşamadığı, özendiği, hiçbir za-man toplumun kendine vermeye ki-yamadığı bir hayatı hayâl etmek ve bu hayâlde günlerini doldurmak şart-tı. Hiçbir şey hayâl etmeden burada günler geçmezdi... Buna her cezaevl-ne düşen tutuklunun inanması lâ-zımdı.

Suavi SÜALP

— Bazı ilâhlar ucuzlatılacak. —

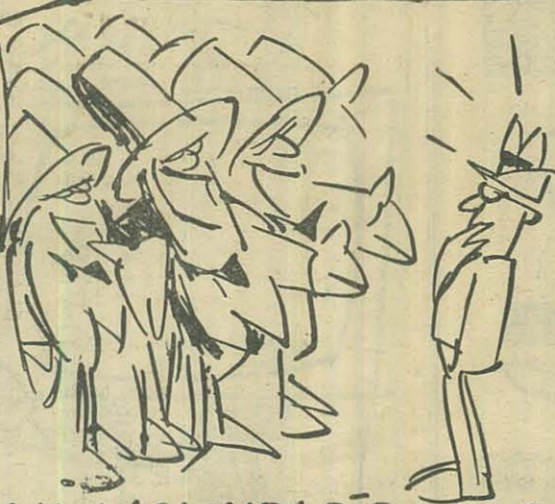

— Zavallı Memet efendi ucuza gitti!..

TV dem
Reklamlar

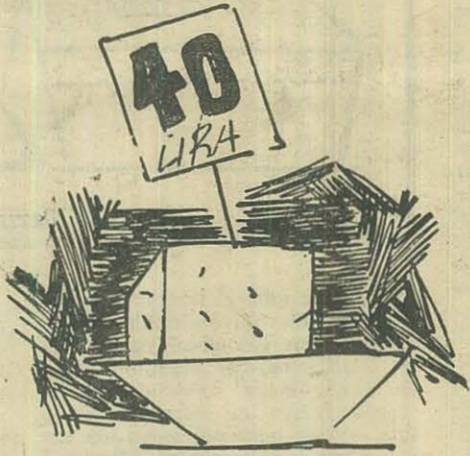
**ÇOK ÇALIŞIR
AZ AŞINIR
ÇİNTİRATO
MEHMET
EFENDİ!**

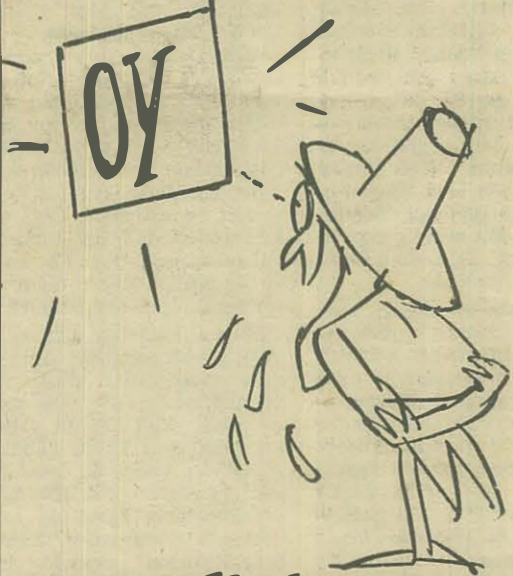
**YOK ASLINDA BİR BİRİMİZ.
DEN FARKIMIZ AMA BİZ
POLİTİKACIYIZ.**

**PORTATİF PORTATİF PORTATİF
HER ZAMAN HER YERDE !...**

**BEYAZIN DA BEYAZI
VAR.. ADI PEYNİR
BEYAZI!**

ALICI GÖZÜYLE BAKINCA!

**HAYATIN
GERÇEK
TADI!**

**HEMEN
FARKEDİLİRSİNİZ**

Matrak Seyler

AKBABA'nın sayfalarına ilk girdiğim günlerde, benden yaşça ve başça büyük biri, mizah yazmaya çabaladığımı duyunca şöyle demişti:

«Nasıl yani, matrak şeyler mi yaşıyorsunuz?»

Ne diyeceğimi bilemedim. Hiçbir cümlem taşımayan birtakım harfleri ardarda mırıldanıp konuyu değiştirmeye çalıştım. Sorunun çok ağırına gittiğini yazmam gerekli mi?

Bugün mizahı o zamankinden daha iyi anladığuma hiç değilse kendimi inandırabiliyorum. Ama bugün bile böyle bir soruya kısa bir karşılık verebilme becerikliliğini bulamıyorum kendimde. Bu soruya uzunca bir karşılık gerekli. İşte, önünüzdeki yazının yazılış nedeni...

Dilimizde «mizah» sözcüğü, batı dillerinde iki ayrı sözcükle dile getirilen iki ayrı kavramı birleştiriyor genellikle. Birincisi «alaylama» diye Türkçeleştirebileceğimiz «satire», ikincisi de «güldürü» diyebileceğimiz «humor»... Bu ikisi yapışık ikizler. Daha açıkçası; alaylama bir sanat, güldürü de bu sanatın aracı. Terzilik için makas, çiftçilik için pulluk neyse; alaylama için güldürü de o... Mizah için «mutsuz sanat» derler işin içinde olanlar. İlk bakışta ters görünüyor bu. Güler yüzlü bir dergi var işte elinizde, bunun nesi mutsuz; öyle değil mi?

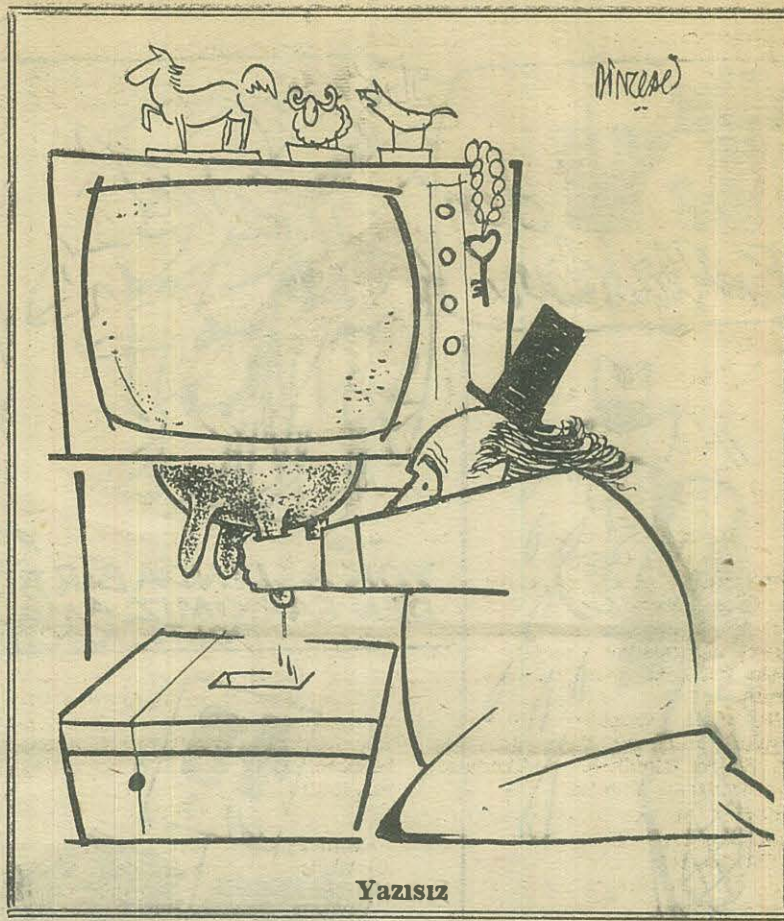
Bunun şusu mutsuz: Okuduğumuz yazılar, dönüp dönüp yeniden baktığımız karikatürler gökten zembille inip ak kâğıtlar üstünde kendi kendilerine tabura geçmiyorlar. Bunların doğuşu, uzun doğum sancıları.

nın sonunda oluyor. Mizahçı; gördüğünü hiçbir zaman bütünüyle beğenmeyen, değişikliklerin özlemini duyan kişi. (Hakkımız, bu tanıma göre tümümüz mizahçıyız, tuzu kuru olanlar dışında.) Kısacası; mizahın bize verebildiği gülmüsem, mizahçının bir şey surat buruşturmasının sonucu çoğunlukla.

Mizah —tıpkı futbol gibi— bir kafa oyunu. Kuralları bilmeden oynamanın da, seyretmenin de tadına doğru dürüst varamıyor insan. Hakem sarı kartı şirinklik olsun diye göstermiyor ya. Çiftvuruş, iki futbolcunun topu aynı anda tekmelemeleri demek değil. Ceza sahası, eli kırbaçlı zebanilerin beklediği bölge anlamına gelmiyor. Eh, mizahın da en az futbol kadar ciddi olduğunu savunmak çok şey istemek mi?

Muska yazarlığı kadar gösterişli değil mizah yazarlığı. Ama aşağı yukarı onun kadar etkili. Etkisine inandığımız ölçüde... Öte yandan mizahçının, sabit kalemi yalayıp yalayıp bembeyaz kadın göbeklerine aayıp şeyler yazan bu meslektaşları gibi yan eğlenceleri yok. Hoş belki artık üfürükçülerin işleri de eskisi gibi tüküründe gitmiyordu. Yani sıradan üfürükçülerin demek istiyorum. Yoksa üfürükçülerin kocamanları alabileceğine yükseliyor. Hiçbir mizahçının düşünde bile göremeyeceği, görmek istemeyeceği kadar...

Mizah, konu edindiği nesneye karşı acımasız olabiliyor. Ama okuru, na karşı acımasız değil. Başka bir deyişle; çirkin gülmeye yönüyle anlatıyor, mide bulandırıcı yönüyle değil. Dünyanın dört bucağında oflayıp

Yazısız

puflamanın gökleri tuttuğu şu günlerde, mizahın bir sevimliliği de bu.

Mizahçının günlük olayların dışına çıkıp kenardan bakabilmesi gerekli. Aştığımız, soluk almak gibi sıradan gerçekler olarak gördüğümüz birçok nesnenin saçmalığı ancak böylece sezebiliyor. Sözelimi bir Merihli gelip de uygar bir ülkenin başbakan yardımcısının «Bizim için mânevi kalkınma maddi kalkınmadan daha önemlidir. Nüfusun artabildiği kadar artmasında büyük yararlar görüyoruz.» dediğini duysa ne halt ederdi? Gidip kulaklarını mı yıkatırdı, yoksa uzay gemisine kapağı atıp pabuçsuz kaçır ve de gezegenine «Aman dünyadan uzak durulum! İnsanların çok korkunç bir silâhları var. Yabancıları güldürerek öldürmeye çalışıyorlar.» diye bir telsiz mi çekirdi; ne yapardı, ha? Söyleyin.

Parı kavramını hiç duymadan yetiştirilmiş olsaydınız; üstünde «beş», «on», yada fıkradaki Karadenizlinin ki gibi «altıbuçuk» yazan bu kâğıt parçaları hakkında ne düşünürdünüz? Bu kâğıtları verip ekmek, peynir, yada güven suyu (üzüm suyuna benzer, içimi biraz daha ağırdır) alabileceğimizi öğrenmek şaşırtmaz mıydı sizi?

İşte mizahçının onulmaz hastalığı bu. Çevresine yalnız alışılmış biçimde değil; yandan, alttan, üstten, arırsından, anahtar deliğinden, dürbünün tersiyle, yada tek gözle bakmak ve gırtlakım paralarcasına insanları uyarmaya çalışmak...

«Hey, gittiğin yeri gözün görmüyor mu senin?»

İnsanların değişmeyen karşılığı:

«Nereye gidiyormuşum? Eğer yanlış gidiyorsam doğrusunu söyle de bileyim.»

Mizahçı susmak zorunda kalıyor bu noktada. İnsanlar olan olduktan sonra anlıyorlar mizahçının haklı olduğunu. Gerçekten de yanlış yolda gittiklerini zamanla görüyorlar, geriye baktıklarında. Derken, Nasrettin Hoca'nın ki gibi kaçınılmaz bir soru:

«Düşeceğimi bildin. Ne zaman öleceğimi de biliyor musun?»

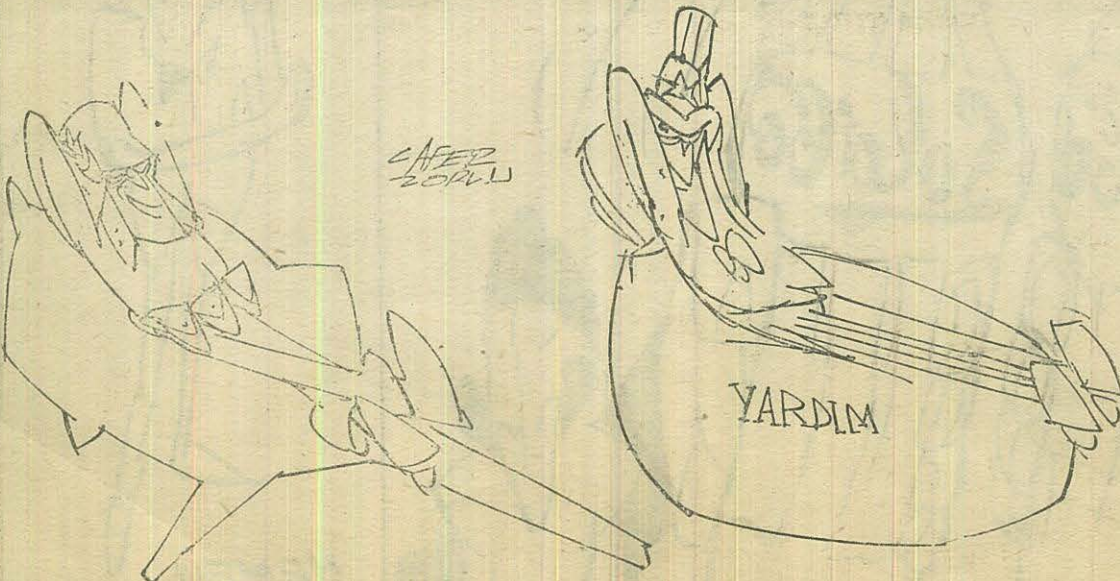
Hayır, bilmiyor mizahçı. Bu bir yana, düşmemek için ne yapılması gerektiğini bile bilmiyor. Bilmek zorunda değil ki... Neyin doğru olduğundan çok; neyin yanlış, neyin kafadan çatlakça olduğunu sezmekle yükümlü görüyor kendini. Birçokları için bu bile erişilmez bir yetenek.

«Nasıl yani, matrak şeyler mi yaşıyorsunuz?»

Yılların kargınlığı var içimde. Kendimi tutmasam destanlar döktürebilirim bu konuda ve yine yeterince öfkemi çıkarmış olamam. İpin ucunu kaçırmadan ve kalaylamaya başlamadan, sözün altına bir çizgi çekmenin sırasıdır.

Hayır bayım, hayır... Mizah «matrak şeyler» demek değil. Matrak olan insanlığın durumu.

Sulhi DÖLEK

— Kalk...
— Önce sen kalk!..

TRANSFER ERHAN TIĞLI

HABERLERİ

LİG maçları bitmiş ve transfer mevsimi başlamıştır. Sporumuzun güzide oyuncuları daha önce hizmet ettikleri kulüpleri bırakıp kendilerine hem para, hem şöhret bakımından yararlı olacak başka kulüpler aramaya başlamışlardır.

Bu arada transfer dedikoduları ayyuka çıkmış, arşı âläya yükselmiştir. Sizlere şimdi bu dedikodulardan bazılarını özetelim:

«Vatan, Millet, Sakarya Spor» lu Hilmi günlerce «Kanım aksa Vatan, Millet, Sakarya Spor'un renginde akar. Ölürüm de başka bir kulübe geçmem. Sevgili kulübümden kovsa-lar gitmem.» dediği halde birdenbi-re «Çıkar Birliği»ne geçivermiştir. Spor çevrelerince sürpriz olarak karşılanan bu transfer, taraftarlar-da soğuk bir düş etkisi bırakmıştır. Transfer piyasasında «Çıkar Birliği» idarecileri oldukça iddialı oldukları-nı saklamamakta ve «Daha bu bir şey değil. Durun bakalım, daha ne transfer bombaları patlatacağız. En ummadığınız sporcular katılacak a-ramıza. Açtı başkanımız kesenin ağ-zını, çıktı yola. Kimse kesemez bız-mızı» demektedirler. Eğer iddiaları doğruysa şenlik var demektir. Baka-lım daha kimler gidecek bu kulübe, kimin elleri dalacak cebe...

«Hürriyet, Eşitlik, Adalet Spor» kulübünden Kâzım «Halk, Ulus, Curnhuriyet, Spor» kulübüyle daha önce bir ön anlaşma yaptığı halde bir gecede karar değiştirmiş, ertesi günü yaptığı bir açıklamayla tekrar eski kulübüne döndüğünü ilân eyle-miştir. Kendisine bunun sebebini so-ran gazetecilere ünlü sporcu «Yap-tığım bir gecelik vicdan muhasebe-si neticesinde bu kararı almış bulu-nuyorum. Taraftarlarım beni affet-sinler» demiştir. Karşı takımın ida-

recileri bu olay karşısında şaşkın-lıklarını gizleyememekte ve «Sana her türlü imkânı tanıyacağımızı vaa-dettik. Her isteğini yerine getirecek-tik, a Kâzım, sana daha ne lâzım?» demektedir. «Akşamdan söz verip de sabaha dönüş mü olur?» şarkısını söyleyerek sporcuya bu kararı aldır-tan kuvvetli, güçlü muhasebeciyi a-ramaktadırlar. Taraftarlar tüm muhasebecileri ve vicdanları boykot et-mişlerdir.

«Millî İman, Külliye Yalan Spor» idarecileri ise oyuncudan çok antre-nör transferlerine hız vermişler, yurdun dört bucağında fellik fellik nefesi kuvvetli, üfürüğü dehşetli, a-kıncı, imanlı, dokuz yerde namaz kı-labilecek, bir taktikle karşı takımın bütün oyuncularını muma çevirip kendi kalelerine gol attıracak bir antrenör aramaya başlamışlardır. İnşallah bulurlar, maşallah şampi-yon olurlar...

«Millî Hareket, Nerede Hareket, Orada Bereket Spor» kulübünün derdi ise başkadır. Onlar da taraf-tar ve amigo transferleriyle uğraş-maktadırlar. Bu taraftar ve amigo-lar gittikleri her maçta bir hareket çıkarabilecek, staddakileri galeyana getirecek nitelikte olacaklar, kavgayı, dövüşü kendileri çıkardıkları hal-de suçu başkalarının üstüne yıkabi-lecek yetenekte bulunacaklardır. Bu sıfatları taşıyanlar hemen basvur-sunlar.

Bu arada piyasada epeyce «yüzen, gezen» oyuncu vardır. Bakalım bun-lar kapağı hangi kulübe atacaklar (yada iyot gibi açıkta kalacaklar?) Hadi, kalmıyor, yetişin, Hasan değil, basan alıyor. Satılıyor... Oyuncular, vicdanlar, imanlar... Yetişin, kal-mıyor!

Erhan TIĞLI

Dünün ve bugünün erkeği!

Gazetelerden

— Millî birliğe her zamankinden daha çok ihtiyacımız var —

İktidar

Kırk milyonuz vatanda, millî duygu içinde,
Yok, ülke çıkarına ters bir kelime yazan
Ama haykırıyorlar, şartlanmış bir biçimde,
Birkaç politikacı, millî birliği bozan...

— Haşhaşın sapını da değerlendireceğiz — Erbakan

Bay Erbakan haşhaş'ın sapını almış ele,
Başına da ayrı bir değer verilecekmiş
Üstad iyi keşfetmiş, kırk milyonluk millete,
Esarsız, eroinsiz kim «Hu» çektiyecekmiş?...

— Her zaman vatan ve millet menfaatine çalıştık — Feyzioğlu

Vatan millet aşkına konuşur Feyzioğlu,
Partideki işine zaman kalmaz bu yüzden,
Kendisine tek hasım seçeli her tür Sol'u,
Eridi particiği, ibaret kaldı sözden...

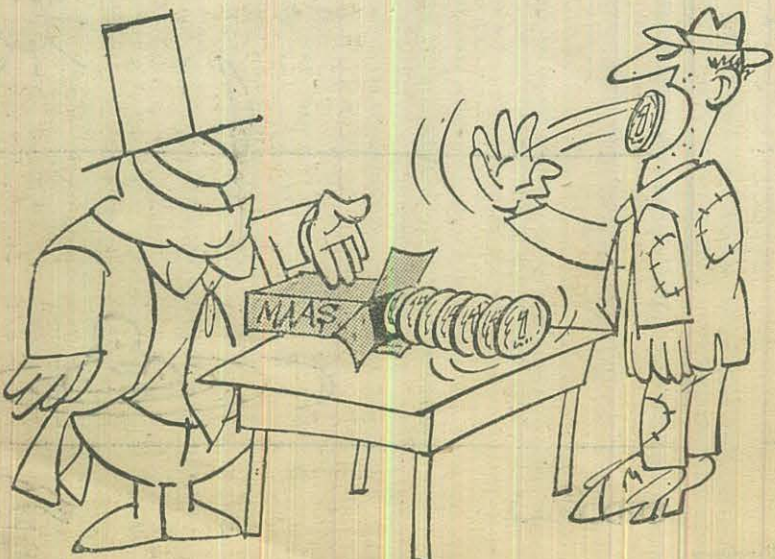
— Toprak Reformunu biz çıkardık, fabrikaları biz kurduk —

Demirel

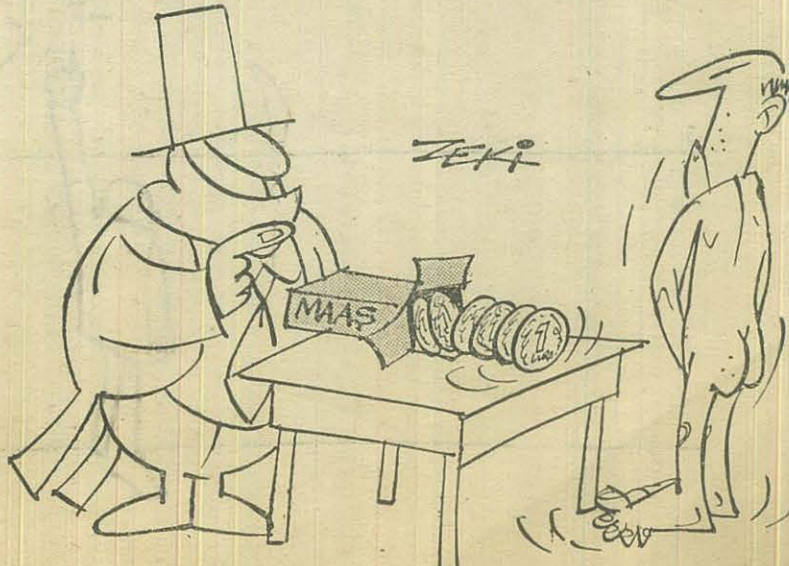
Geçmişini övüyor, mikrofonu her tutan,
Övgü ile yergiye anlamaz olduk artık,
Bütünleşmiş ülkede yeni cepheler açan
Övünç payı alıyor, bu da son model mantık...

Dört kafadar, vatanın anası, babasıdır,
Kendilerinden başka herkes vatan haini
Durmadan kurdıkları, memur fabrikasıdır,
Günde kaçyüz memurun bak çıkıyor tayıni...

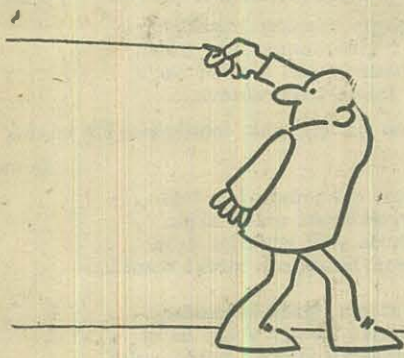
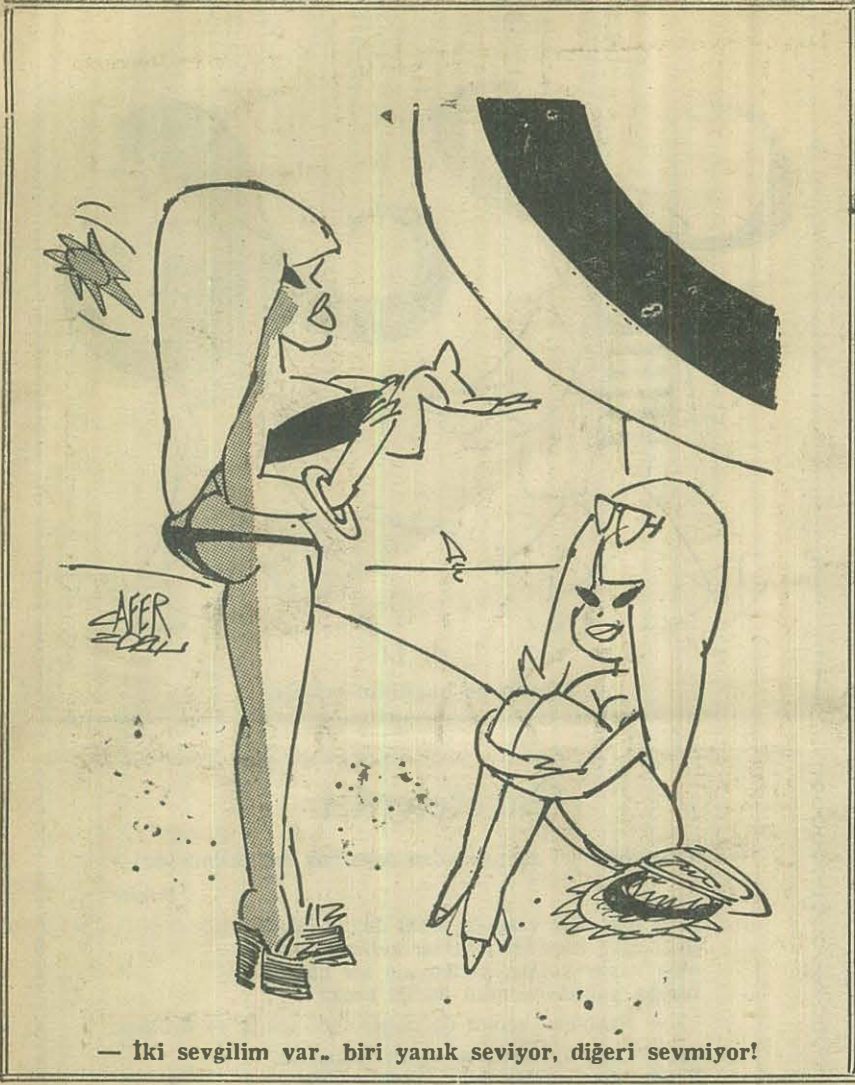
Fikret YILMAZ

— Şundan yut...

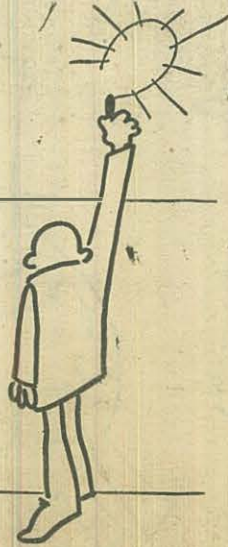
— Bir şeyin kalmaz demedim mi sana?!

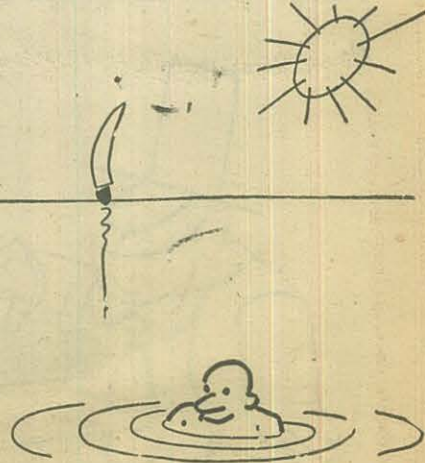
2

3

4

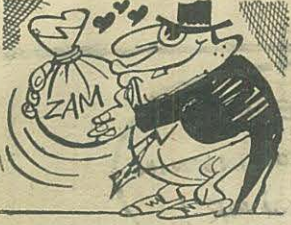
ERDOĞAN

Yazısız

Yaz'dan Yankılar...

YAZAN: FEVKET
ÇİZEN: SÜREK

**MEMLEKETİ KALKINDIRDILAR
MUAZZAM,
HELÂLDİR MAAŞLARINA ZAM!**

ANKARA (Özel muhabirimiz özel ulakla bildiriyor) — Yedi partinin sözcüsü dün birer açuklama yaparak, parlamenterlerin ödeneklerini artıran kanun tasarısına imza atmadıklarını, ve de tasarı ivedi olarak kanunlaşsın diye geceleri çorapsız yatmadıklarını bildirmişlerdir.

AP sözcüsü, gazetecilere bu konuda şunları söylemiştir:

— Bu tasarının Meclise nasıl geldiği, gündeme nasıl alındığı esrarım muhafaza etmektedir. Tıpkı Başbakanımıza atılan yumruk gibi bu işte de CHP'nin parmağı vardır mutlaka. Oyuna getirildik arkadaşlar. Tasarı öylesine hızla seyretti ki, ardından koşmadık, yetişip de: «Fakir fukaranın geçim silantısı için çalışan partiyiz» diyerek coşmadık. Tasarının öğleden sonra görüşülmesi kötü rastlantı. O saatlerde «Allah rahatlık versin» deriz, biraz kestiriliriz. Yarı mahmurluk içinde gübre ve demire yeni indirme geldi sandık, ellerimizi havalandırdık.

Seçmenlerimiz önümüzde tutsunlar saf. Ve de bizleri etsinler af. Daha çok çalışacak, muhalefetle dalaşacak, olay gibi sağ kroşeler atacak, aldığımız ödenegi helâl ettireceğiz.»

MSP sözcüsü de şöyle konuşmuş:

— Hacca gitmeyi, namaz kılmayı, oruç tutmayı kolaylaştırdık. On hanelik köylere bile imam hatip okulları açtık. Anadolu'ya nur saçtık. Her il'e bir fabrika, her yoksula yamalı hırka. Giysilerimiz Avrupa, saatlerimiz alaturka.

Milletvekillerimiz, senatörlerimiz 28 biner liralık ödenek alırlarsa kıyamet mi kopar? Biz özel otoyla gidelim, siz koşun yaya. Yeter ki namazlarımızı komayın kazaya. Gübreleri ucutlattık, parlamenterlerin ceplerine biraz mangır attık. Hepsi bu, düşün sonunu. Dünya dediğin ne ki? Hüvelbâki. Dünyada alsan da hava, coşmeti adıyoruz size, bedava. Solculara kapılıp da gelme tava.»

CHP'li konuşmacı da bu konuda konuşmaktadır acı acı:

— Olan olmuş, hazineyi yolan yolmuştur. Milliyetçi Cepheye biz de uyduk, ödeneklere zam yapıldığını cepçimize papeller sığmaz hale gelince duyduk. Olanaklar değişti, parlamenterlerimiz alkünlere erişti. Az kaldı yirmibirinci asıra. O zaman millete de gelecektir sıra...»

HERTELDEN

Burhan Esen

**TURİZM VE KAZIKIZM SEZONU BAŞLADI;
BİZİ GÜNEŞ DEĞİL, GARSON HAŞLADI.**

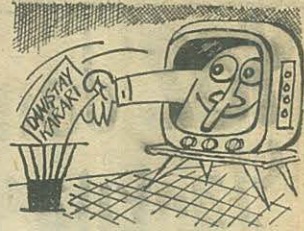

— Oğlum garson!
— Hop dedik.
— Hop demeyi bırak da şu tabağa bak.
— Ne var tabakta?
— Sinek!
— Yüzüyor mu, boğulmuş mu?
— Henüz canlı...
— Dur öyleyse, sana zahmet olmasın. Kaşığın ucuyla, söyle...
Hah uçtu gitti. Haydi âfiyetle ye yemeğini.

— Ne yemiştin?
— Balık...
— Balık, malık onbeşerden otuz. Başka?
— Köfte.
— Köfte möfte onardan yirmi... Daha?
— Salata.
— Salata malata beşerden on... İçki var mıydı?
— Bira.
— Bira mıra beşerden on... Ekmek, su da vardı değil mi?
Aklım başıma geç gelmişti:
— Ekmek yoktu, mekmek vardı. Su yoktu, mu vardı.
— Ucuz şeyleri az yemiş, idare etmişsin.
Tabakta getirdiği paraları olduğu gibi cebime indirirken:
— Kusura bakma, dedim, bahşiş yerine sana mafiş veriyorum!

Hasırpalas'ta gecelemiştik.
Tahtakurusu, pire, sivrisinek tüm haşereler bizimle koyun koyuna yatmışlardı.
Sabahleyin otelin sekreteri:
— İnşallah, dedi, rahat uyumuşsunuzdur?
— Gözümüzü kırpmadık!
— Neden beyim?
— Haşerat yakamızı bırakmadı...
Kâtip güldü:
— İlk kez geziye çıkıyorsunuz galiba, dedi, turistik otellerde nasıl yatılacağını bilmiyorsunuz. Yatmadan önce yarıdana sığımp, bir şişeyi devireceksin. Sabaha dek değil sivrisinek, pire, yılan soksa farkına varmazsınız...

— Baksana azıcık.
— Evet...
— Sizin açırbaşı hiç tuz kullanmaz mı? Çorba tuzsuzdu. Bonfile de öyle. Salatada o nesnenin izi yok. Tuzlu yiyeceğiniz yok mu sizin?
— Var efendim, az sonra hesap verirken göreceksin. Fatura öylesine tuzlu çıkacak ki, tuz lâfı ettiğine pişman olacaksın!

**ADALETİN KESTİĞİ
PARMAK ACIMAZ!**

DANIŞTAY yürütmeyi durdurur. Hükümet bu en büyük yargı örgütüne hücum gongunu vurur. Açıkça girerler savaşa. Anayasayı, kanunları aşa aşa:

— Danıştay ne kamışır işimize? İş tediğim genel müdürü atar, yerine partime uygununu atarım.

— Daha önce de Danıştay kararları uygulanmadı. Kıyamet de kopmadı. İstemez öğüt, yorum. Ben bildiğimi okurum...

Yazılanlara, çizilenlere, ilgililerin ağızlarından çıkıp dizilenlere bakarsanız Danıştay en büyük yargı örgütü değil de sadece Danış beydir.

Hariçten söze karışmakta, politikacılarla dalaşmaktadır.

Bir hükümet en az vatandaş kadar kanunlara kurallara saygılı olmak zorundadır.

Bireylerin adalete karşı saygılı olduğu toplumda, başkanların, bakanların yargı organlarına ağızlarına geleni söyleyebilmeleri, halk önünde küçük düşürülmek istenmeleri acı kere acıdır.

— Onlar da böyle yapmamışlar mıydı?

— Eskiden de öyle olmamış mıydı?

Diyeceklerine... Danıştay kararlarına uysalar:

— Biz geçmişte ne yapıldığına bakan, ona göre çubuğunu yakan taklitçilerden değiliz... Danıştayın dur dediği yerde durur, ağızlarımızı kilit vururuz... şeklinde konuşsalar ulusun gözünde daha büyür, halkı kolaylıkla büyülerlerdi.

Danıştayı Danış bey gibi görmediğimiz, muhalefet partisi yerine koyup üzerine yürümediğimiz gün, demokrasi engelli arazi olmaktan çıkmış, düzlüğe inmiş demektir.

Adaletin kestiği serçe parmağın acısına dayanamayıp, yaygara edenler, bir gün gelir... o adalete baş vermek zorunda kalırlar.

Bu gerçek hiç, ama hiç unutulmaya!

Burhan ESEN

— Bana «Çok kabasın» demedin mi? Kaba adam da kaba yerde oturur!..

Akbalın Resimli Romanı

uyduran
ve çizen
aydın?

BANA BAK BELEDİYE
PLAJ ALIMI TANJU!
YERİN ALTINDA MİK-
ROPARIYACAĞINA
ÇIK YUKARIYADA
ORADAKİLERİN İÇİ-
BİNA BAK!

OLMAAZ BU NİZA-
MA AYKIRIDIR. BİZİM
ÖDEVİMİZ YERALTI
ÖRGÜTLERİ KURAN
MİKROPLARI YAKA-
LAMAKTIR.. MİLLE-
TİN KANINI EMEN
MİKROPLAR BİZİ
İLGİLENDİR-
MEZ

Plajalımı Tanju ile Hızlı Osman
Plaja akan kanalizasyonda tar-
tışırken yukarıda fıstık gibi
bir taze denizin tadını çıkarıyordu.

OHHH! NEFİS BİR
DENİZ... İNSAN YÜZ-
DÜKÇE FERAHLI-
YOR

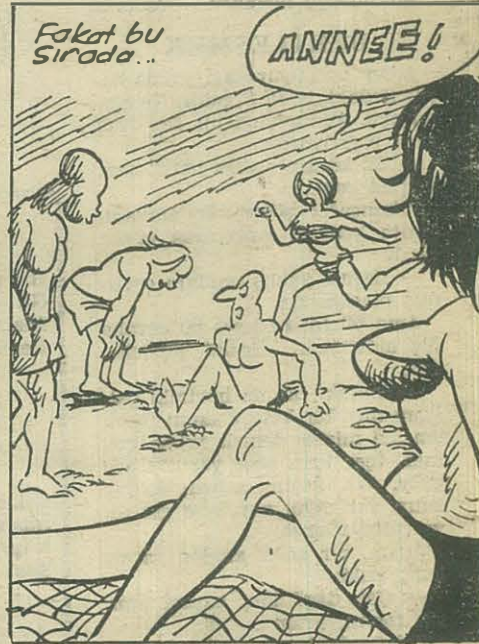
FAZLA UZATMA DA YUKARI
ÇIKALIM. SANA HER TÜR-
LÜ İKİ AYAKLI VE DE ÜÇ AYAK-
LI MİKROPLARI GÖSTERE-
YİM.

ONLARIN
YANINDA
BU LAĞİM
DETERJANLA
YIKANMIŞTIR
YALLAR!

PEKİ ÖY.
LEYSE!

HEMEN İŞE BAŞLA-
MALI MİKROBİK VE
POLİTİK NUMARALAR
HOŞUMA GİDER.

Fakat bu
Sırada..

ANNEE!

Evet bir kurt
köpeği plaja
girmiş iki ayak-
lı bir canlıya bu-
tün hissi ile
saldırıyordu

ANNEEE!
N'OLUR KUR-
TARIN BENİ

O DA NE? BU İT
BU KARIYI İSIRACAK
AĞZININ TADINI BİLİ-
YOR KERATA

DUUUR! İT SİPASİ
DOKUNMA ONA
ULAN BURASI
ŞEHİR MEYDANI
MI BE!

Fakat ne yazık ki köpek
ovına yetişmiş, zavallı
tazenin en taze yerini
yakalamıştı bile...

Yazısız
(Metin PÜTMEK — İzmir)

SALIVERMEK

Bir gün avcılar köy odasında toplanarak, herkes kendine ait macerasını anlatırken söz dönüp dolaşıp, avcılarının en şakacısı olan Şuayıp Dayıya gelir. Avcılardan birisi Şuayıp Dayıya:

— Yahu Şuayıp sen tilkinin kulak ve kuyruğunu kesip, salivermişsin bu nasıl iş Allahımsever-sen.. der.

Şuayıp Dayı, oturanların hepsini şöyle bir süzdükten sonra:

— Ben tilkinin kulak ve kuyruğunu kesmedim ki, derisini yüzüp öyle saliverdim, der.

Erkal AYAZ
Maliye Bakanlığı Özlük İşleri
Müdürlüğü memuru — Ankara

DERTLEŞMEK

Adam tam uyuyacağı sırada basucundaki telefon çaldı. Telefonu açtı. Tanımadığı bir ses avaz avaz bağırıyordu:

— Bu kocam olacak herif, beni deli edecek!..

Adamcağız şöyle bir afalladı. Sonra kendini taplayarak cevap verdi:

— Bayan, yanlış numara çevirmiş olacaksınız.

Ama telefondaki ses bu cevaba hiç aldırmadı. Sesini yükselte, rek:

— Onunki can da benimki patlıcan mı? Bir kere «hanım nasilsin, iyi misin» demek aklına gelmez. İçer içer, gece yarınları eve gelir. Aaa, beyim, sabrın da bir sınırı var. Ayol nerdeyse çat diye çatlayacağım...

Adam, bir anlık aradan yararlanıp atıldı:

— Çok üzgünüm, bayan, ama sizi tanımıyorum...

Telefondaki ses insafa gelip:

— Biliyorum biliyorum, ama ne yapayım dertleşecek kimsem yok ki. Tanıdıklara söylesem dedikodu yaparlar.

Bahadırhan TOKMAK
Gençlik Cad. Kızılık S. No: 8/4
Maltepe/ANKARA

(Haşmet CİHAN — Kırklareli)

YAZ ÖKÜZÜ

Bir resim dersinde öğrencilerin resimlerine bakıyor, hatâlarını mümkün olduğu kadar anlaşılır biçimde belirtiyordum.

Herkes hatâsını kabullenip, bana hak veriyordu. Konu; «Çevremizdeki çeşitli yaz faaliyetlerinin resimlerle ifadesi» idi. Sıra Davut'a geldi. Kağısıyla tarladan ot getiren bir köylünün resmi ni yapmıştı. Araba yokuş aşağı iniyordu.

— Bu yamaç çok dik, dedim.

— Öyledir öğretmenim, dedi Davut.

— Buradan aşağı kağı inmez. Yuvarlanır, dedim.

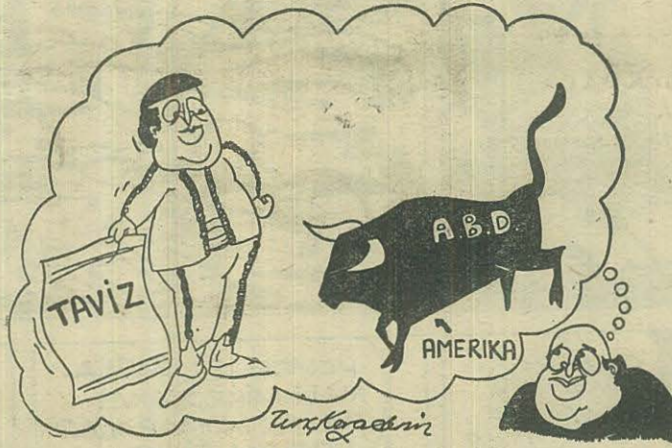
— Yok öğretmenim. Biz hep böyle yamaçlardan ot, ekin indiririz. Burası Şer Deresi'dir. Baksana kağının tekerleri yok. Toprakta kaydırarak çeker öküzler. Teker olsa dediğiniz doğru. Bu yamaçta durdurulmaz.

— Öküzler de çok çelimsiz, dedim. Öküze değil de hayvan iskeletine benziyor. Benim bildiğim öküz biraz canlı olur.

— Ahh!.. dedi Davut. Bizim köyü tanısanız bu resme hiç kuşur bulmazdınız. Yaz öküzü böyle olur bizde öğretmenim.

Mürsel MANAV

Temel Eğitim Yatılı Bölge Okulu öğretmeni. — İspir/ERZURUM

«Kim kimi oynatıyor?»

(Tunç KARADENİZ — İst.)

ÇEŞİTLEME

Biz neden geri kalırız?
Git — gel deme huyu ile
Aramız biraz uzakça
Denizdeki kıyı ile.

Sorunlar tam seçiliyor
Ama ondan kaçılıyor
Bütün günler geçiliyor
İstatistik sayı ile.

Sökmez oldu artık hile
Dilsizler hep geldi dile
Köprü geçmek için bile
Dost olunmaz ayı ile.

Kimi ılık seçemiyor
Gazoz bile içemiyor
Gericiler geçemiyor
Sınıfını iyi ile.

Söz ile yürür gemimiz
Ayarlanmış dümenimiz
Yapmamaktır görevimiz
Her işi kolayı ile.

Yandan vatandaşım yandan
Bıkmadın mı? hiç oyundan
En acele tarafından
İş yapılır dayı ile.

Zamlarla olmuyor yarış
Boşa gider her yalvarış
Maaşlar edemez yarış
Kazıkların boyu ile.

İş görmezler değil tekil
Refah için iyi şekil
Kimisi iş yapmaz vekil
Vatandaşın oyu ile.

FARUK TURGUT

ÖZENTİ

Mustafa, elindeki antalojiden yüksek sesle şiir okuyordu. Her şiirden sonra da soruyordu:

— Bunu nasıl buldunuz?... Güzel miydi?...

Başlayalı neredeyse iki saat oluyordu. Biz dinlemekten yorulmuştuk, o okumaktan yorulmamıştı!... Epeyce uzun bir şiirden sonra yine sordu:

— Bu nasıl?...

Recai:

— Sadece güzel... dedi.

Ben de aynı şeyi, değişiklik olsun diye, İngilizce olarak söyledim:

— Only fine...

Recai oldukça idealistti. Beni işaret ederek, Harun'a seslendi:

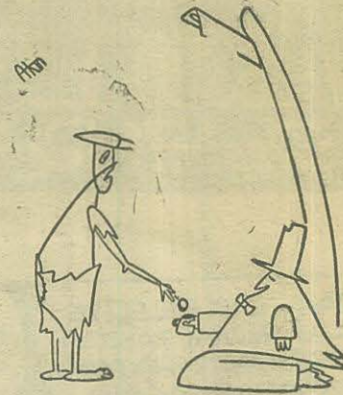
— Şuna bak! Sırf özentî, değil mi, Harun?

O sırada iskambil oynamakta olan Harun'dan ilgisiz bir cevap geldi:

— Yes!...

Baki YİĞİT

O.D.T.Ü. 1. Yurt, 203 — ANKARA

— Milletvekillerinin ayıklanması artırıldı. —
(Akın ÖNDER — Ankara)

BİR SAATLİK ZEVK

Kızını kötü yola sapmaktan korkmaya çalışan anne, ona doğru yolu gösteriyordu:

— Bak kızım, erkek arkadaşlarından biri senden çok şey istemeye başlarsa, sen de kendini pek zayıf hissedersen, hemen kendi kendine şu soruyu sor: «Bir saatlik zevk uğruna koca bir ömrü zehir etmeye değer mi?..»

Genç kız bir an duruladıktan sonra sordu:

— Anneciğim, o bir saatlik zevki anlatır mısın bana?

Asuman GENÇ
P.K. 36 — ÖDEMİŞ

BİZİM ÖĞRETMEN

Bizim öğretmen.

Gelir yavaşça derse

Açar kara kapıyı,

Affetmez biri söz ederse

— Oğlum Hasan, 'sen gel.

Hasan çok çalışmış sanki bir yel

Duramıyor yerinde zıplıyor,

Bir beş alsa tamam, yeter.

Öğretmen sordu

Hasan söyledi, hepsini bildi.

Öğretmenimiz gururlu, mağrur

Bir aferin çekti Hasan'a

Ve ardından;

«Çok güzel, çalışmışsın,

Otur. Bir..» dedi.

'AZİZ ÖZKULAK

Kemalöz Mah. Doğru Sok. No: 7

UŞAK

ÇAKAL

Köyümüzde ufak tefek ve aynı zamanda çelimsiz, daima nükteleri ile herkesin dikkatini çeken Ahmet Aga vardır.

Bir gün Ahmet Aga çok hastalanmış ve hanımını yanına çağırarak:

— Avrat bak ben hiç de iyi durumda delim, eğer ben ölürsem sana vasiyetim şu olacak...

Hanımı, ağlamaklı bir sesle kocasının sözünü keserek:

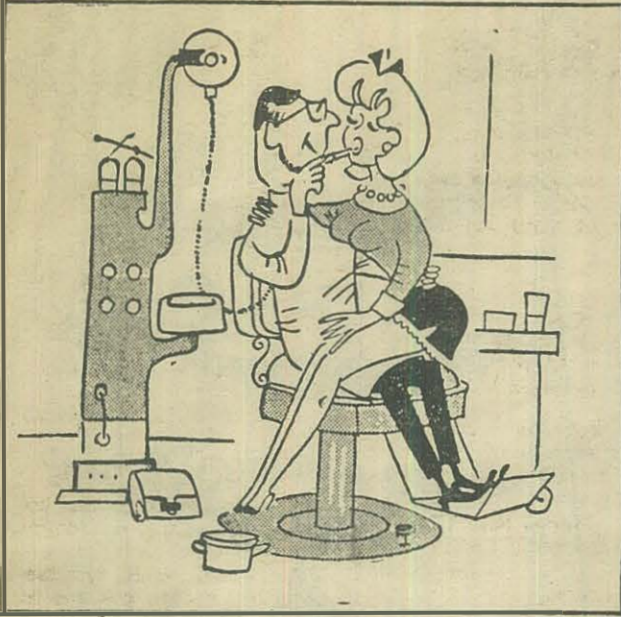
— Sus be adam, ne diyeceğini biliyorum. «Aslan yatağına çakal koymayacağım» değil mi?.. der.

Erkal AYAZ

Maliye Bakanlığı Özlük İşleri
Müdürlüğü memuru — Ankara

Yazısız
(İsmail GÜLEN — Ankara)

- BİR SEKRETERİN DİŞİ. BÖYLE ÇEKİLİR HERHALDE!...

- ACELE ETMEYİN BAYAN... DİŞİNİZİ DE ÇEKECEĞİM!...

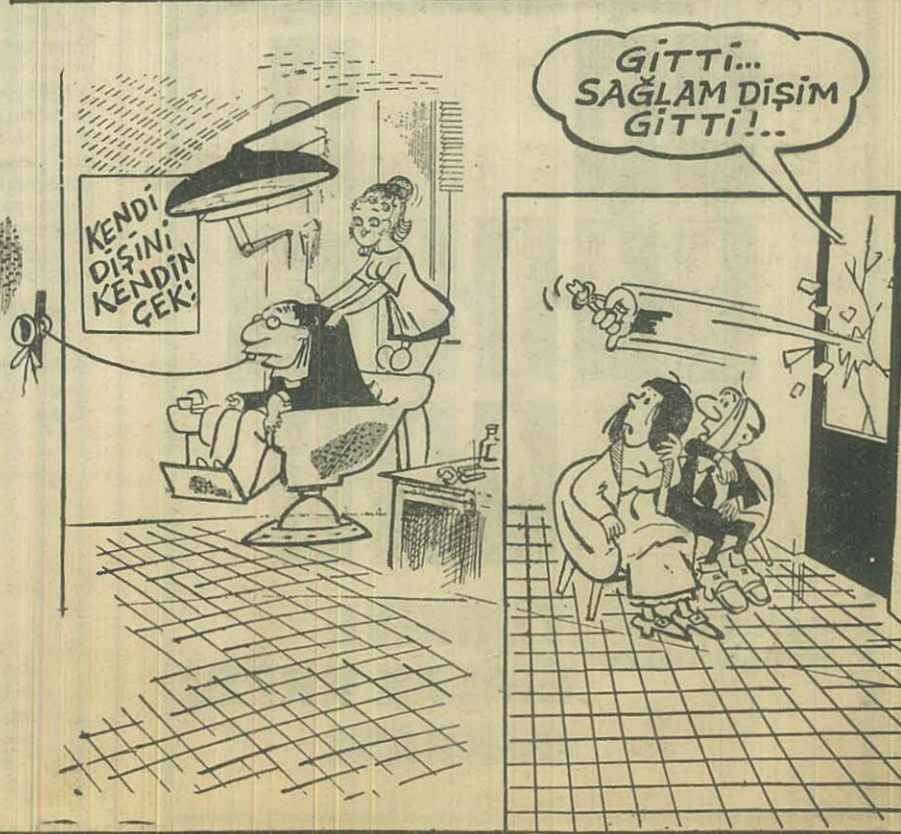
- BU YENİ İPNOTİZMA METODU İLE HİÇ ACI DUYMAYACAĞSIN!...

dünya Karikatürleri

- Bu hafta konumuz **DİŞÇİLER!** Günümüzde dişçi koltuğu insanlara korku yerine güven veren modern yöntemler kazandı. Peki o halde bu çizgiler ne demek istiyor?.. Bir sürü sağlam dişin içinde bir iki çürük diş olmuyor mu?

- DİŞİMİ ACITMADAN ÇEKERSENİZ, BÖYLE, USLU USLU OTURUR!...

GİTTİ... SAĞLAM DİŞİM GİTTİ!...

BAŞ AĞRISI BAHANE

Dr. İHSAN ÜNLÜER

“Tekdir ile uslanmayanın
hakkı kötüdür...”

ÜNLÜ orta oyunu sanatçımız Dürnbüllü İsmail'in sık sık tekrarladığı bir nükte vardı: «Ah.. ah.. hanımcığım kızın var mı derdin var...» Doğaldır ki her kıızı olan bu nükteyi birazcık paylaşırdı. Bir atasözü de ne diyor bakın: «Kızını dövmeyen dizini döver». Bu laflardan anlıyoruz ki, insanın bir evlâdı olması dert sayılmış ve dayak atmakla, dövmekle ancak dert olmaktan çıkacağına inanılmıştı. Bu kanı yüzünden dayak, daima bir terbiye yöntemi olarak uygulanıp durmuş toplumumuzda. «Dayak cennetten çıkmadır» deyince Tanrısal bir nitelik de verilmekte dayığa... Ozan:

Nush (nasihat) ile uslanmayanı
etmeli tekdir (azarlamalı)

Tekdir ile uslanmayanın hakkı
kötüdür.

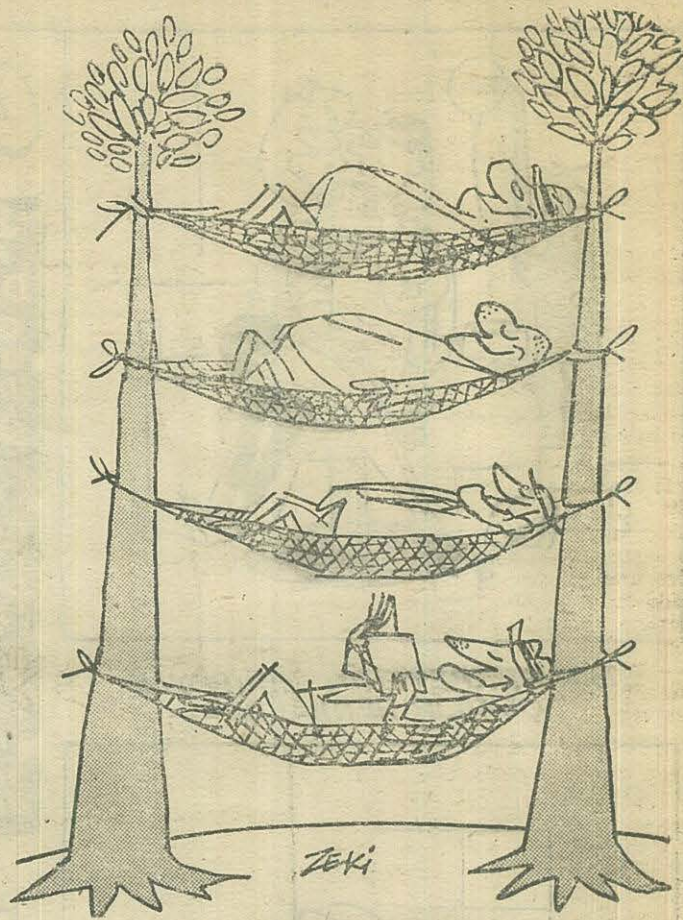
Demiş. Yani ilkin nasihat edecek-sin, inandırıcaksın kötü olan şeye kişiyi, yine kötülüğünde direnirse bu kez onu korkutacaksın, yine de kötülüğe devam ederse en son kullanacağın ceza kötek olacak... Dayığın uygulanması bugünkü SAVAS felsefesine ne kadar uyuyor... Devrimci filozoflar «Savaş, politikanın bir çeşit devamıdır, değişik aracı o-

lan bir çeşit politikadan başka bir şey değildir savaş» diyorlar. Şu halde DAYAĞI da eğitim ve terbiyenin, araçları değişik olan bir türü olarak niteleyebiliriz biz de. Tutucu yazarlarımız dayığı uygulamanın yanlısı olmuşlardır daima. Yalancılığa, hırsızlığa, ahlaksızlığa karşı, falaka, şamar, sopa, cop yöntemini en uygun araç saymışlardır.

OKUYUCUMUN SORUSUNA CEVAP

A MA kim ne derse desin, dayığın, dayak atanı rahatlatmaktan ve intikam duygusu nu tatmin etmekten başka yararı olmasa gerek. Dayak, yani zor kullanma acı çekirme hiçbir zaman eğitim yolu olmamıştır. Bir okuyucumun sorduğu dayak kavramı, bugün tüm terbiyeciler, pedagoglar medagoglar tarafından, psikologlar, misikologlar tarafından eleştirilen ve açığa çıkarılan bir konu olmuştur.

Henüz altı aylık olan küçük Özcan'ın annesi, çocuğunun yatağının ıslak olduğunu görünce ilkin sinirleniyor... Çocuğu kötü birşey yapmıştır. Şimdi yatağı tekrar temizlemek kılıfına sokacaktır anne-

— Yazlık yerler bu yıl çok pahalı. —

sları... Annesinin böyle kızgın kızgın koşarak Özcan'a yapacağı tek şey onun başına şamarları yapıştırmak olacak değil mi?... «Sen mademki altına ettin böylece bu şamarları hakettin» diye yavrusunu pataklar-ken gerçekte kendisini rahata kavuşturacaktır Esmâ hemmefendi... Ama küçük Özcan işediğinin bilincine varmakla beraber işediğinin arkasından yediği dayığı kafasında birleştirerek ikisi arasında ilişki kuramaz. O sadece işediğini ve daha sonra da dayak yiyerek kızının acı-
dığını algılamakla kahr... Ve her çışi geldiğinde bazı kodamanlarımız misali kolaylığı su koyarmekte bulur. Mesele çocuğun, bu birbiri arkasından algıladığı iki idrak kavramını kafasında birleştirip ondan bir anlam çıkarmasıdır...

Eski yazarlarımız SAVAS nasıl savunmuşlarsa DAYAĞI da ballandıra ballandıra anlatıyorlar, dayığın revaçta olan bir terbiye aracı olduğunu savunuyorlardı. Amma dayığın çocukta meydana getireceği o aşağılık duygusunu ben size yine eski değerli bilginlerimizden aktarmak istiyorum.

EVLIYA ÇELEBİ'NİN AYDIN GÖRÜŞÜ

E VLIYA Çelebi'yi hepimiz biliriz. Ünlü tarih yazarımızdır. Durmadan diyor diyor

gezmiş «SEYAHATNAME» siyle ün yapmıştır tarihimizde. Ama Evliya Çelebi'nin en önemli niteliği, onun çok değerli bir mizah ustası olduğudur.

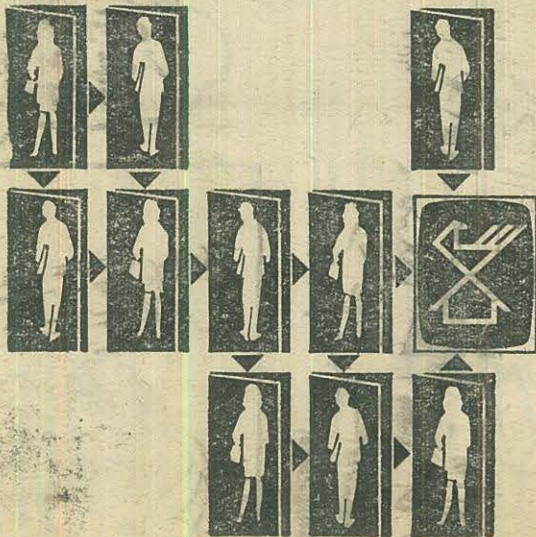
Evliya Çelebi'nin en büyük ustalığı, en büyük yanı, mizah yaparak güldürerek, hattâ bazen yalana kaçan mübalâgalarıyla okuyucuya bilgi sunmaktır.

Evliya Çelebi belirli bir yaşta birdenbire seyahat etme hastalığına tutulmuş bir kişidir. Hattâ hekimlikte onun «Epilepsi Ambulatuvar» denilen nitelikte bir ruhsal karakteri olduğu söylenir. Marazi bir dürtü ile kentten kente, ülkeden ülkeye dolaşmış durmuş ve kılı kırka yarar-casına en küçük olayları alayla kalemle almış durmuştur. İlk seyahate çıkışını nasıl anlatıyor bakın Çelebi:

Bir gece, diyor, rüyamda Hazreti Peygamberi gördüm. Kendisinin önünde huşu ile eğildim. Ona: «Şefaât ya Resulullah!» diyeceğim yerde yanlışlıkla «Seyahat ya Resulullah» demez miyim. İşte o da bana bu isteğim üzerine ömür boyunca seyahat etmemi salık verdi.

Şimdi benden dayak hakkında soran okuyucumu da ilgilendirecek bir olayı bizim Marko Polo'muz Evliya Çelebi'nin bir yazısından izleyelim: İşte Tamışvar'ın 145 kilometre

mutluluğunuz ve
başarınız için,
bütün
kapılarımız açık.

evinizin bankası
herkesin bankası

**TÜRKİYE
EMLAK KREDİ
BANKASI**

EDOL

(Basın: 60078 . A . 20226 — 89)

* Hattâlık Siyasal Mizah Mecmuası *

Sahibi: Ergin ORTAÇ, yazı işlerini idare eden: Kadri Yurdatap, çizdiği ve basıldığı yer: Akbaba Matbaası, sekreter: Selâmi M. Yurdatap, İDARE YERİ: Divanyolu Klodfarer Caddesi, No. 8-10, Daire: 3, İstanbul. Telefon: 22 18 11 Fiyatı: 250 kuruş. İLAN TARİFESİ: Kapak içleri sütun santimi 55.— TL. İç sayfalar sütun santimi 60.— TL. ABONE FİYATLARI: Yurt içi: Yıllığı 125.— TL. Altı aylığı: 62.50 TL. Yurt dışı: Yıllığı 250.— TL. Altı aylığı 125.— TL.

batısındaki Sombur Kale hakkında-ki Evliya Çelebi'nin bildirisi:

«Ekseriya ehalleri tüccar olup gayetle müeddep (terbiyeli) gaazi adamlardır. Korkunç harpler esnasında bu kentten ikibin yarara cirit atlı asker çıkar. Hattâ bu hakir (kendisine tevazu ediyor), bir gün müteyeyin paşa haremünde (cami avlusunda) birçok ihtiyarlar ile serhad ahvalleri müşaveresini iderken bir sabi oğlan azıcık yaramazlık etti. Bunun üzerine pederi bu oğlana bir silleyi pehlevani öyle bir urdu kim (pehlivan tokadı vurdu) fakir mahdum (zavallı çocuk) zir-ü zeber (ben de bunun anlamını bilmiyorum) olup güya sar'a tutar gibi oldukça heman huzzar-ı meclis (o mecliste hazır bulunanlar) yerlerinden kalkıp:

«— Bre adam bu oğlana niçün böyle tabanca (el tabanı, tokat) ile halk (Erbakan hocamıza göreyse halk, bir pazar yerinde toplanmış insan sürüsü demektir (!)) arasında urup gururun ayak altı ettin? dediklerinde, gulam-ı mazlumun (mazlum çocuğun) babası eydür (der):

«— Terbiye için Allah vergisi uğruna dövdüm deyup bu beyti terennüm etti:

«Babası döğse oğlunu mahaldir Oğul candürür derler misaldir.»

Bu benim oğlum. Döğürüm de a sirgerim de, bu gulam (oğul) sizün nenüzdür? dedikte ehli belde eğitimci (Tüm şehir halkı şöyle söylediler):

«— Senin ciğerpere evlâdın ise bizim gül-ü serhaddimiz (Serhaddimizin gülü) ve gözlerimizin nuru bir gaazi yiğit olacaktır. Birkaç yıldan kâfirden intikam alacaktır. Şimdidende tabanca (tokat) ile gözün korkutuyorsun, yarın bir gün kâfirin sesper-ü küllüğünden yaka yakaya olamaz, deyüp gulâmın pederini a yıplayıcı lisanlar ile rüsvay idüp gulama teselliyeti hatırladılar.»

Çocukta dayanın en önemli etkisi, onda AŞAĞILIK kompleksi yaratmasıdır.

Kimi ana babalar çocuklarıyla gerektiği gibi ilgilenmezler, onları ken-

dilerine ağırlık eden yük sayarlar, ilkin karnında taşı dokuz ay süre ile sonra kucağında taşı, daha sonra sırtı kadar olup üniversiteyi bitirene kadar da sinema parası, çapkınlık harçlığı tosla... Elbette ki bu ana baba: «Yavrum var mı derdin var» diye sızlanmada haklıdır. Bir de karı koca arasındaki tartışmalardır çocukta aşağılık kompleksi meydana getiren... Erkek, karısına:

— Ulan Cemile! Şu oğlumuz Özcan'a şükret... Onun yüzüsiyüne bunca senedir sana tahammül ediyorum. Eğer şu Özcan olmasaydı

ekmek tepsin ki seni o Onassis suratlı ananın yanına gönderirdim... diye birbirlerine iltifat ettiler mi tamam.

Özcan bu lafları duyar duymaz: «Demek ki benim yüzümden değilmiyorlar, demek ki ben onların geçimsizliklerinin devam etmesine sebep oluyorum. Şu halde ben onlarca:

İSTENMEYEN ÇOCUKUM

Tesadüfen, kazara doğmuş bir varlıkım.» diyerek ömrünün sonuna dek aşağılık duygusuna kapılacaktır.

Çocuk gelişme çağının merdiveninin her basamağında ayrı ayrı tecrübelerin geliştirdiği başka başka bir ruhsal yapı gösterecektir. Her çağda ayrı bir kişilik taşıyacaktır. Bunun içindir ki çocuğu idrak ettiği yaşa göre değerlendirmemiz gerekir.

Çocukluğunda matematikten kırk not aldığı vakit duyduğu üzüntü, daha büyük yaşında kaynanasının ölümünde duyduğu üzüntüden az değildir. O yaştaki keder ve sevinç daha ileri yaşlardakinden önemsiz olsa da çocuğun kendi yaş dünyasında kendince büyük bir olaydır. Bunu Orhan Veli ne güzel deyimliyor:

Annemi ölmüş gördüm rüyamda
Ağlayarak uyanışım
Hatırlattı bana, bir bayram sabahı
Gökyüzüne kaçırdığım balonuma
bakıp ağlayışımı.

Çocukta dayaktan başka davranışlar da KÜÇÜKLÜK DUYUSU uyarabilir. Örneğin bir işi beceremeyince çocuk, o işin kendisine göre bir iş olmadığını düşünmez, başarısızlığın nedenini kendi yetersizliğinde sanır. Bu yüzden de kendini güçsüz bulur. Bu küçüklük duygusunun verdiği utanç yüzünden çocuk daima bir iş yapmaktan kaçacaktır. Çocuğun TEMBEL oluşunun psikolojik nedeni de budur.

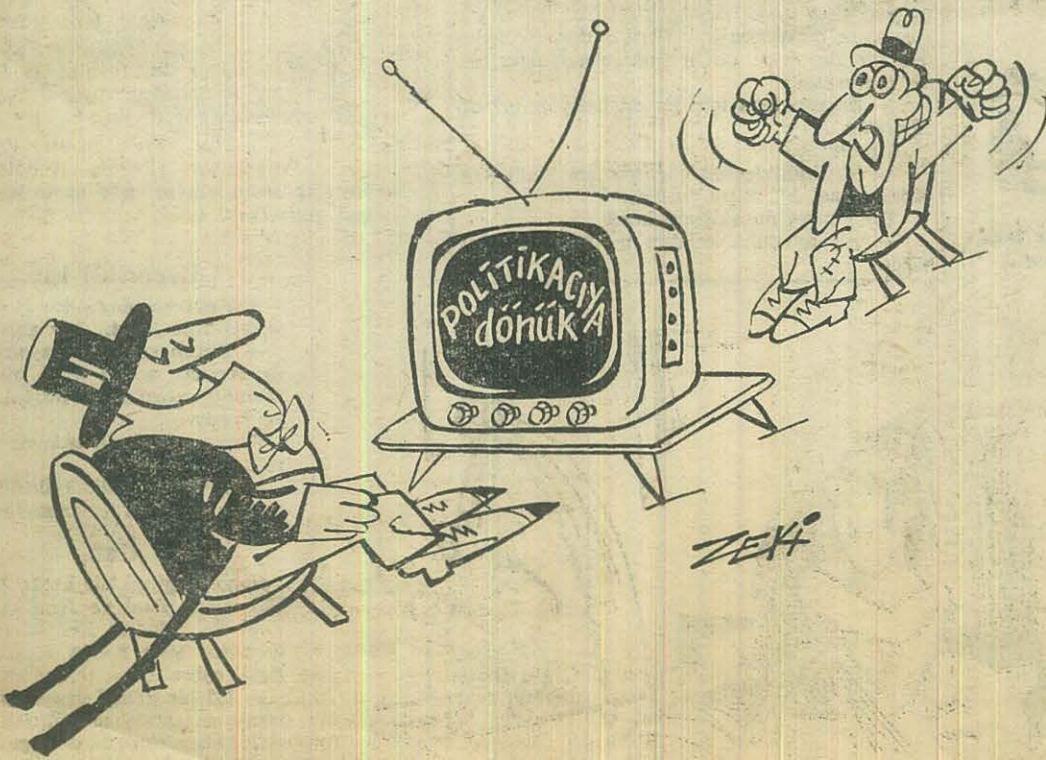
Küçüklük duygusunun bir hastalık, bir aşağılık kompleksi haline gelmesinde elbette ki toplumsal koşulların önemi küçümsenemez. İşte Amerikalı zenci çocuğu Hugnes'in şiirinden duyalım kollektif aşağılık duygusunun izlenimlerini:

Zencilerin bölümü hani
Bu atlı karıncada
Ben de binebilir miyim amca?

Güneyde bizim orda
Beyazlarla rengi bozuklar
Oturamazlar yanyana...

Dr. İhsan ÜNLÜER

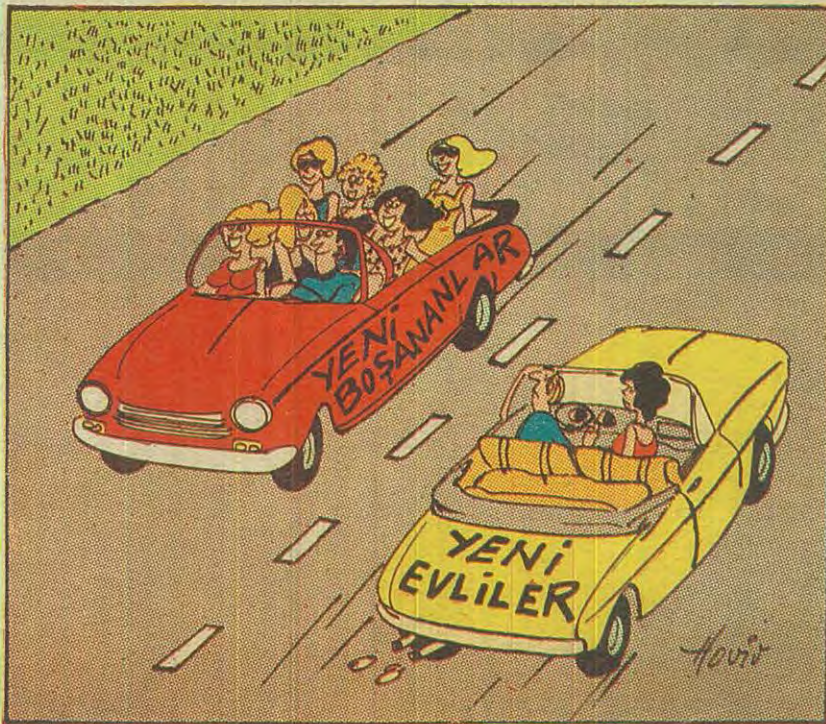
— Cephecilere göre, Televizyon bugün de «Halka dönük!» —

— Evet ama, arkası halka dönük!

A K W W W

- BİRLİKLER TEFTİŞE
HAZIR
KOMUTANIM!..

